

חַתִּיּוֹת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרֻשֵׁת אַחֲרֵי-קְדוּשֵׁים ו' אִיּוֹ ה'תש"פ

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוּי

- היום לומדים עוד מצוות. בפרשה הזו יש הכי הרבה מצוות מכל הפרשות בתורה.
- בית דין צריך לשפט בצדק. לא לתת לאדם לזכות או להפסיד בגלל מעמדו הכלכלי.
 - רכילות- אסור ללכת ולדבר על אנשים אחרים.
 - אם אפשר להציל חיים של מישהו אחר, יש לעשות זאת- לא תעמד על דם רעה.
 - אסור לשנא מישהו - אפלו רק בלב.
 - אם רואים אדם שעושה דבר לא נכון, יש להוכיח- אבל לא באופן שיבייש אותו.
 - לא תקם- אסור לנקם במישהו. למשל אם אדם התנהג לא יפה, אסור להתנהג אליו חזרה בדרך הזו.
 - לא תטור- לא להשאר בכעס על מישהו, אם הם עשו לפני בן משהו לא טוב, ולא מתנהגים אליהם חזרה כך אלא רק אומרים "תראה, אני לא מתנהג כמוך".
 - ואהבת לרעהו כמוך, רש"י על הפסוק הזה אומר - רבי עקיבא אומר זה כלל גדול בתורה.
 - לא לתת לבהמות שונות להתחתן אחת עם השנייה
 - לא נוטעים שדה בלאים- שדה עם סוגים שונים של צמחים מערבים יחד.
 - לא ללבש שעטנז- בגד שנעשה מצמר ומפשתן יחד.
 - לומדים מה עושה בית הדין אם אמה שהיתה מארסת התחתנה עם מישהו לפני ששחררו אותה לחופשי.
 - ערלה- לא אוכלים פרות עד שיעברו שלוש שנים מהיום שבו נטעו אותם.
 - נטע רבעי- בשנה הרביעית, הפרות הם קודש ואוכלים אותם בירושלים בטרה.
 - לא אוכלים מהקרפון לפני שמזים את הדם שלו על המזבח, ויש למלח בשר לפני שאוכלים אותו כך שלא ישאר בו דם.
 - לא לנחש דברים של מזל. לא לעשות דברים בגלל שיש מזל לעשות אותם או יקרה דבר

בלי מזל. לא מאמינים במזל-הכל מאת ה'.

- לא גוזרים פאות של בנים
- לא גוזרים זקן
- ליהודי אסור לפגע בעצמו בגלל שמישהו קרוב נפטר
- אסור לעשות קעקוע
- לבת אסור להתנהג כאלו היא נשואה לפני שהיא מתחתנת.
- יש לשמור שבת.
- להתנהג בכבוד בבית המקדש
- לא ללקת למנחשים ולמעוננים – אנשים שמדברים על העתיד מתוך כוחות טמאה.
- והדרת פני זקן- יש לעמוד בפני אדם מבגר על מנת להראות כבוד, וגם לכבד אותו בדרכים נוספות.

תהלים / יום ו' לחדש פרקים ל"ה- ל"ח

בפרק ל"ז, אומר דוד המלך: "מה מצעדי גבר פוננו" – ה' מחליט לאן כל אדם ילך, "ודרכו יחפץ" – והוא רוצה את הדרך שלו.

חסידות מלמדת אותנו שיש קשר בין שני הדברים. בגלל שה' רוצה את דרכו לכן הוא מחליט לאן כל אדם ילך. ה' שולח אותנו למקום כדי למלא את השליחות שלנו שם. לכן כשאנחנו מגיעים לאיזה מקום בהשגחה פרטית, עלינו לזכור שהגענו לשם כיון שה' הכין עבורנו תפקיד שם, ועלינו לוודא שאנו מבצעים אותו כראוי.

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"ד (ו' איר שנה פשוטה)

המצוות שמקימים יכולות לעלות גבוה באמצעות התעוררות של אהבה מסתרת, האהבה המיוחדת שיש לכל יהודי בזה שנוולד, ובכל זאת עדין משתדלים להרגיש אהבת עולם- אהבה חזקה רק לה' אהבה שנוצרת על ידי למוד וחשיבה של הרבה חסידות, המלמדת על גדלות ה'. גם מתפללים בעבודה כדי לחוש זאת.

אהבה זו שלומדים איד להרגיש אותה בעצמנו היא טובה יותר מאשר זו שאנו מעירים וקיימת כבר בתוכנו. וגם הזוהר אומר שהעולם נברא כדי שנדע את ה'. על ידי למוד חסידות לומדים על גדלות ה', ומקימים את הסבה לשמה נברא העולם.

היום יום / ו' איר

היום הוא היום העשרים ואחד לעמר.

ב"היום יום" של היום נראה משהו מיחד איד שכל דבר צריך לעזור לנו לעשות אהבת ישראל. החכמים אומרים שלפני שנפרדים מחבר יש לומר לו דבר הלכה. הרבנים מסבירים בחסידות את המשמעות של "הלכה".

המילה הלכה היא כמו הליכה. הנשמות נקראות מהלכים שהם הולכות קרוב יותר ויותר לה' (וזה מיחד אפלו יותר מאשר מלאכים שנקראים עומדים בגלל שהם לא יכולים להתקרב לה' כמו שהנשמה

יכולה).

איך יתכן שנשמות יכולות לעשות דברים שמלאכים לא יכולים? זאת בגלל הדברים הטובים שאנו עושים ובמיחד אהבת ישראל. הדבר גורם לנו להתקרב עוד יותר ועוד יותר לה'. לכן לפני שנפרדים מחבר, יש לומר קטע מהתורה - ההלכה כמו המילה הליכה - משהו שיעזור לו שתהיה בו אהבת ישראל כדי שיוכל ללכת ולהתקרב יותר לה' באופן שרק הנשמה יכולה. פעמים רבות הרבי הראה לנו כיצד הלכות ברמב"ם עוזרות שיהיה לנו יותר אהבת ישראל.

ספר המצות / מצות לא תעשה רנ"ג

המצוה היומית, **מצות לא תעשה רנ"ג**, היא שאסור להונות גר ולמכר לו משהו יותר מכפי שויו או לרכוש ממנו משהו פחות מכפי שויו. כמובן שאסור להונות את כלם. אבל אם מישהו חס ושלום הונה גר, הרי שהוא עבר על שתי עבירות וצריך לעשות תשובה על שתיהן.

רמב"ם / הלכות מכירה פרקים י"ט, כ', כ"א

היום לומדים עוד על קנייה ומכירה של דברים כפי שה' רוצה.

פרק י"ט - לומדים על מכירה של משהו שעלול להתקלקל. אסור למכור למישהו בית עליו מתדיינים בבית דין, היות ואז האדם שרכש את הבית יצטרך ללכת לבית הדין.

הלכה נוספת היא שאם מוכרים משהו עם אחריות, למשל מבטיחים לשלם עבור כל נזק שיקרה לו, בכל זאת אין צורך לשלם באם התחוללה רעידת אדמה למשל, היות וזה מארע שלא צפו שיקרה.

פרק כ' - מלמד על מחלקת בין שני אנשים הנוגעת לקנייה ומכירה של דברים כלשהם "המוציא מחברו עליו הראיה". אותו אחד שרוצה לקחת מאדם אחר (למשל כסף או משהו שנמכר) הוא זה שעליו מטלת חובת ההוכחה בפני בית הדין.

הנה הלכה אחת מעניינת בא נאמר שאדם הלך לשוק וקנה תפוזים מאחד המוכרים. אבל פתאום שם לב ששכח את כספו בבית, ואמר שילך הבייתה ויחזור עם הכסף. כל מוכרי התפוזים עמדו שם והוא לא יכל לזכר מאיזה מוכר הוא קנה. כל מוכרי התפוזים אמרו "שלם לי את הכסף". מה עליו לעשות? הוא צריך לשלם את הכסף ליד כלם וללכת. מוכרי התפוזים יכולים לומר את האמת ולתת את הכסף למי שבאמת מכר את התפוזים, או שהכסף יהיה מנח עד ביאת המשיח.

פרק כ"א - הרמב"ם מלמד שאסור למכור משהו בהפתעה. אם לא יודעים מה קונים, זה הימור, כיון שיתכן שעשינו עסקה טובה אבל גם יתכן שאנו סתם מבזבזים את כספנו. לומדים הלכות שאומרות כמה מקבלים אם קונים משהו כמו "אדמה כדי לבנות עליה בית" (לפחות בגדל מסים) או שדות (לפחות 2).

דרכי החסידות / פרקי אבות

במשנה הראשונה בפרק ב', הפרק אותו לומדים השבוע, רבי (רבי יהודה הנשיא) אומר: איזוהי דרך ישרה שיבור לו האדם - כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם. הרבי אומר שזה מראה שכל אחד מאתנו צריך לדאג שיש בו את שני הדברים.

1. שמה שעושה בעבודת ה' שלו הוא תפארת - משתפרים עוד ועוד בלמוד התורה וקיום המצוות.

2. גם יש לודא שעוזרים לאנשים אחרים להתקרב לה'.

אי אפשר לאחד בלא השני.

רבי יהודה הנשיא היה זה שאמר את המשנה הזו, כיון שהיה הנשיא- כמו הרבי- של כל היהודים. והיה עסוק בעזרה ליהודים אחרים והיה אפשר לחשב שאדם עם כזו שליחות חשובה, לא צריך לעבד בעבודת ה' של עצמו. אבל זה לא נכון, צריך ללכת לעשות מבצעים אבל גם לעבד על התפלה, הלמוד והמדות שלנו כדי שיהיו כמו שה' מצפה שיהודי יהיה.